

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 125. Bessarion Cardinalis Ravennæ mortuus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66459)

Sæcul. XV. „ ad alloquium venisset, Rex barbam il-
A.C. 1472. „ lius, quam satis promissam nutrebat,
 „ contrectabat, simulque hunc versum
 „ apud Grammaticos tritissimum pro-
 „ nuntiabat :

*Barbara Græca genus retinent, quod ha-
 bere solebant.*

„ Equidem Græci cunctis ceteris genti-
 „ bus morum asperitatem objectare so-
 „ lebant, nihilominus tamen Rex acer-
 „ biori hoc joco nullatenus eorum na-
 „ tionem, sed potius ipsius Cardinalis in-
 „ urbanum agendi modum, ejusque im-
 „ prudentiam redarguere intendebat, at-
 „ que his dictis Bessarionem torvo vultu
 „ a se dimissum vix verbo dignabatur; ut
 „ vero eidem luculentius ostenderet,
 „ quod illius præsentia ac diuturnior
 „ commoratio Regi molesta esset, paucis
 „ post diebus responsum, quod ad Papam
 „ deferret, expediri jussit. „

§. CXXV.

*Bessarion Cardinalis Ravennæ
 mortuus.*

Indigna hæc agendi ratio tantopere Bes-
 sarionis animum afflixerat, ut Romam
 redux, Taurini in gravem morbum in-
 cideret; inde vero Ravennam Pado de-
 vectus,

vetus, ibidem die decima octava Novem-
 bris Anno millesimo quadringentesimo se-
 ptuagesimo secundo animam efflaret
 annos natus septuaginta septem. Cor-
 pus ejus Romam delatum in quodam
 Basilicæ D. Petri sacello conditum fuit;
 ibidem enim Bessarion ipsum suum erige-
 bat sepulcrum, cui præter duos versus
 Græcos, qui in extrema illius parte le-
 guntur, Epitaphium latino sermone (*)
 conceptum inscribi jussit. Refert Paulus
 Jovius, (***) quod defuncto Paulo II. Pon-
 tifice Cardinales Bessarionem in Papam
 ele-

Sæcul. XV.
 A.C. 1472.

Paul. Jov.
 elog. cap. 24,
 & 27.

Aubery hist.
 Cardinal.

(*) Epitaphium ita sonat:

*Bessarion feci hunc tumulum, qui concederet
 ossa,
 Venerat unde olim Spiritus, astra
 petet.*

(***) Rem tamen hanc aliter narrat Giral-
 dus, scilicet, accessisse ad eum Cardinalem Ur-
 sinum, ac rogasse, ut sibi & Ursinæ familie
 quædam privilegia scripto confirmaret, id si
 faceret, & sua, & suorum amicorum suffragia
 consecuturum sciret. Illum admodum severe
 respondisse; si illa privilegia Majestatem pon-
 tificiam, & sanctæ Sedis honorem continerent,
 omnia facturum: sin minus, ne se porro ad
 subscribendum urgeret. Ursinum hoc respon-
 so indignatum, se & suorum suffragia ad Fran-
 ciscum de Ruvere convertisse, inquit Giraldus.

Sæcul. XV.
A.C. 1472.

elegissent; cum vero tres Parpurati in conclavi ejus cellam accederent, ut electionis factæ nuncium eidem deferrent, Nicolaus Berrotus, quem a cubiculo habebat, adventantibus Cardinalibus januam cellæ, in qua Bessarion studiis vacare assueverat, aperire recusabat: hanc autem repulsam ceteri tam iniquo tulerunt animo, ut inde recedentes Sixtum IV. in Romanum Pontificem elegissent. His subjungit idem Scriptor, Bessarionem re comperta non sine indignatione ad Cubicularium suum dixisse: *Hæc tua, Perotte, intempestiva sedulitas, & Tiaram mihi, & tibi galerum eripuit. Nihilominus tamen hujus rei nec Platina, nec Papiensis Cardinalis meminere.*

Papiens.
epist. 437.
455. & seq.

Fuit Bessarion ab unguiculis literarum studiosissimus, easque summo progressu ad seram usque ætatem excoluit, præcipue vero solidum virtutis studium inseparabili nexu in profundæ suæ eruditionis societatem vocavit. Cardinalis Papiensis, licet eum redarguat, quod Legationem in Franciam suscepisset, nihilominus in ejus laudem hæc scripta reliquit; *Nil habuit præter Bessarionem Romana Sedes, quo gloriari amplius posset; nihil quod ad suum ministerium efficacius inveniret. Ad hunc referebantur nostra consilia, qui nihil humile, nihil quod non dignitati conjunctum esset, poterat cogitare.*
Flen-

Flendus tantæ jacturæ obitus est, Flendæ vi- Sæcul. XV.
ces Ecclesiæ, Flenda etiam bonorum omnium A.C. 1472.
orbitas. Miseros nos, qui tam amantem,
tam nostri studiosum Patrem amisimus. Ni-
hilominus de Viro hoc cetera laudatissi-
mo (rara enim sine nævo virtus) cum
Cardinali Papiensi observare oportet,
illum, ut in Galliam proficisceretur ad lega-
tionem, libertatem vendidisse suæ sententiæ,
Pontifici non assensisse modo, in quibus vo- Vid. supr.
luit, sed adiutorem etiam fuisse, ut crea- S. III.
rentur indigni Cardinales nempe duo illi
juvenes, de quibus antea occurrebat ser-
mo. Unde luculentum habemus testi-
monium, non solum Viros supremis digni-
tatibus auctos, sed etiam sublimibus vir-
tutum splendoribus illustres ægre admo-
dum ab omni culpa exemptos reperiri.
Ceterum ejus Palatium literatorum A-
cademia videbatur; horum enim exi-
mius cultor juxta ac potentissimus sem-
per fautor exstitit. Insuper locupletissi- Petr. Justin.
mam & præcipue Græcis variarum fa- hist. Venet.
cultatum Codicibus refertissimam Biblio- l. 8. in fin.
thecam Reipublicæ Venetæ dono dedit,
quam Senatus hodiedum summa sollici-
tudine conservat, eamque, ut fertur, Bes-
farion triginta aureorum millibus sibi
comparaverat. Huic fati functo in La-
tinorum Patriarchatu Constantinopolita-
no a summo Pontifice subrogatus est qui-
dam Cardinalis ex sorore Nepos.

§. CXXVI,